

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 30. 12. 2015
Čj. MSP-696/2014-OD-SPZ/4
Počet listů: 2
Přílohy: 2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. L. R.– stížnost pro porušení zákona

Příloha:

1. Spis PČR KŘP MSK, ÚO Frýdek-Místek, 1. OOK Frýdek-Místek č. j. KRPT-117016-7/TČ-2014-070271-104
2. Dozorový spis OSZ ve Frýdku-Místku sp. zn. 2 ZT 79/2014

Podle § 266 odst. 1 tr. ř. podávám ve prospěch obviněného L. R.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku ze dne 1. 8. 2014, čj. 2 ZT 79/2014-10, jímž bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. tak, že se zamítá jako nedůvodná stížnost obviněného L. R., směřující proti usnesení policejního orgánu Policie ČR KŘ policie Moravskoslezského kraje 1. OOK ÚO PČR Frýdek-Místek ze dne 8. 7. 2014, č. j. KRPT-117016-7/TČ-2014-070271-104, o zahájení trestního stíhání obviněného L. R..

Usnesením policejního orgánu Policie ČR – Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územního odboru Frýdek-Místek – 1. oddělení obecné kriminality (dále jen policejní orgán) ze dne 8. 7. 2014, č. j. KRPT-117016-7/TČ-2014-070271-104, bylo proti L. R. zahájeno podle § 160 odst. 1 tr. ř. trestní stíhání pro skutek právně kvalifikovaný jako přečin

výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu dle § 286 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním, popsáním ve výrokové části tohoto usnesení.

Citované usnesení policejního orgánu ze dne 8. 7. 2014 o zahájení trestního stíhání bylo doručeno obviněnému L. R. dne 10. 7. 2014.

Proti tomuto usnesení si podal obviněný L. R. v zákonem stanovené lhůtě sám stížnost, o které rozhodl státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku usnesením ze dne 1. 8. 2014, sp. zn. 2 ZT 79/2014, tak, že ji jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.

Jak však bylo zjištěno z předmětného spisového materiálu, již v době vydání usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání L. R. byly u obviněného dány důvody nutné obhajoby dle § 36 odst. 1 písm. a) tr. ř., neboť obviněný R. se toho času nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Frýdku-Místku pod sp. zn. 6 T 130/2013.

Opatřením Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 13. 8. 2014, sp. zn. 0 Nt 1649/2014, tedy až poté, co dozorový státní zástupce zamítl stížnost obviněného směřující do rozhodnutí policejního orgánu o zahájení jeho trestního stíhání, byl obviněnému L. R. ustanoven v intencích ust. § 39 tr. ř. obhájce, a to Mgr. M. R., advokátka se sídlem ve Frýdku-Místku. Mgr. R. bylo usnesení o zahájení trestního stíhání jmenovaného včetně opatření soudu o ustanovení obhájce společně s vyzněním o konání výslechu obviněného doručeno policejním orgánem dne 22. 8. 2014.

Následně podala obhájkyň jménem obviněného L. R. dne 25. 8. 2014, tedy ve lhůtě stanovené zákonem, proti usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného R. podle § 160 odst. 1 tr. řádu stížnost.

Podle § 36 odst. 1 písm. a) tr. ř. musí mít obviněný obhájce už v přípravném řízení, je-li ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody, ve výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody nebo na pozorování ve zdravotnickém ústavu (§ 116 odst. 2).

Podle § 146 odst. 1 tr. ř. orgán, proti jehož usnesení stížnost směřuje, může jí sám vyhovět, nedotkne-li se změna původního usnesení práv jiné strany trestního řízení. Jde-li o usnesení policejního orgánu, které bylo vydáno s předchozím souhlasem státního zástupce nebo na jeho pokyn, může policejní orgán sám stížnosti vyhovět jen s předchozím souhlasem státního zástupce.

Podle § 146 odst. 2 písm. a) tr. ř., jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno podle odstavce 1, předloží věc k rozhodnutí policejní orgán státnímu zástupci, který vykonává nad přípravným řízením dozor.

Podle § 160 odst. 2 tr. ř. opis usnesení o zahájení trestního stíhání je třeba doručit obviněnému nejpozději na počátku prvního výslechu a do 48 hodin státnímu zástupci a obhájci; u obhájce počíná lhůta k doručení běžet od jeho zvolení nebo ustanovení.

Podle § 147 odst. 1 tr. ř. při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán a) správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a b) řízení předcházející napadenému usnesení.

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li důvodná.

Těmito zákonnými ustanoveními se však orgány činné v trestním řízení při svém postupu, a dozorový státní zástupce zejména při rozhodování o stížnosti obviněného do usnesení o zahájení trestního stíhání, důsledně neřídily.

Z obsahu spisového materiálu totiž dále vyplývá, že policejní orgán předložil státnímu zástupci k rozhodnutí stížnost obviněného proti usnesení o zahájení trestního stíhání dle § 160 odst. 1

tr. ř. již dne 24. 7. 2014, tedy aniž by vyčkal ustanovení obhájce soudem, pokud si jej sám obviněný nezvolil, a uplynutí zákonné lhůty k podání stížnosti všem oprávněným osobám, konkrétně obhájci obviněného, neboť s ohledem na skutečnost, že se obviněný v době rozhodné nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody, bylo zřejmé, že se jedná o případ nutné obhajoby [viz ust. § 36 odst. 1 písm. a) tr. ř.].

Následně dozorový státní zástupce vydal dne 1. 8. 2014 pod sp. zn. 2 ZT 79/2014 rozhodnutí, kterým podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. stížnost obviněného do usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání jako nedůvodnou zamítl, ačkoli u obviněného, jak vyplývá z výše uvedeného, existovaly důvody nutné obhajoby, přičemž obviněný si sám do této doby obhájce nezvolil a ani mu nebyl soudem ustanoven. A teprve poté, co rozhodl o předmětné stížnosti, kterou podal sám obviněný R., dal státní zástupce policejnímu orgánu mimo jiné pokyn, aby byl obviněnému ustanoven bezodkladně obhájce, pokud si jej sám nezvolí (viz č. 1. 11 dozorového spisu).

Je tedy zřejmé, že napadeným usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku byla stížnost obv. L. R. proti rozhodnutí o zahájení trestního stíhání obviněného zamítnuta jako nedůvodná, přestože neuplynula zákonná lhůta k podání stížnosti všem oprávněným osobám, přičemž v důsledku vadného postupu orgánů činných v trestním řízení, zejména pak dozorového státního zástupce byl obviněný L. R. zkrácen na svém právu na řádnou obhajobu.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. Podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku ze dne 1. 8. 2014, čj. 2 ZT 79/2014-10, byl porušen zákon v ustanoveních § 147 odst. 1 písm. b) a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., a v řízení jemu předcházejícím v ustanoveních § 36 odst. 1 písm. a), § 146 odst. 2 písm. a) a § 160 odst. 2 tr. ř., a to v neprospěch obviněného L. R.;
2. podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadené rozhodnutí státního zástupce zrušil a aby zrušil i případná další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu;
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu a přikázal Okresnímu státnímu zastupitelství ve Frýdku-Místku, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
Ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 1/2016](#)